
Minneord

LEGELIVET

ERLING MYRSETH

STEIN LYBAK

FLEMMING VASSBOTN

MORTEN LUND-JOHANSEN

Professor dr.med. Per Møller er død, 73 år gammel, etter et kort sykeleie. Han var en bauta innen norsk ørekirurgi, hadde et stort kontaktnett og var høyt respektert blant kolleger både nasjonalt og internasjonalt.

Per Møller begynte på Haukeland sykehus i 1971, ble spesialist i øre-nese-halssykdommer og var overlege fra 1976. Han tok doktorgraden i 1985 med avhandlingen *Sekretorisk otitt og tympanosklerose. En klinisk og elektronmikroskopisk undersøkelse med spesiell vekt på barn med ganespalte*. Han var avdelingssjef for øre-nese-hals-avdelingen i en periode fra 1986 og professor II ved Universitetet i Bergen i mange år, leder for Norsk forening for otolaryngologi og hode-hals-kirurgi, var initiativtaker og pådriver for det årlige skandinaviske møtet for ørekirurgi på Geilo fra 2003 og var ofte i organisasjonskomiteen for internasjonale kongresser. Han var en populær foreleser, og det faglige innholdet var alltid supplert med humor og gode historier.

Per fikk henvist pasienter fra hele landet, spesielt pasienter med svulst på balansenerven. Han utførte selv den første translabyrintære operasjon av en slik svulst i Norge i 1976, rapportert i Tidsskriftet i 1977. Per var en pioner på feltet og forsto tidlig at tverrfaglig samarbeid var viktig. Hans samarbeid med nevrokirurger resulterte i at Haukeland universitetssykehus ble ledende i Norge på operasjon av balansenervesvulster.

Han var lidenskapelig interessert i friluftsliv. Jogging og tennis var hans favoritter, likeledes ski om vinteren. Dette fikk han rikelig anledning til å praktisere på hytta på Sørlandet eller på hytta på Hovden. Der hadde han som regel storfamilien rundt seg. I tillegg til hans kjære Bitten var de tre døtrene med sine familier ofte til stede. Per var en utpreget familiemann. Bitten var som regel med til internasjonale kongresser. Begge var meget sosiale og de hadde mange gode venner blant internasjonale kolleger.

Per fikk et rikt og godt liv og angret ingenting. Selv da han ble alvorlig syk sto han frem som en høvding og hadde like mye omsorg og interesse for andre som før.

Han var svært opptatt av faget og vegret seg for å innta pensjonistrollen. Han sa ofte spøkefullt at han nok ikke kom til å slutte med ørekirurgi før han ble båret ut. Dessverre var det nettopp det som skjedde. Han er dypt savnet. Våre tanker går til Bitten og deres tre døtre med familie.

På vegne av venner og kolleger

Publisert: 19. januar 2017. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.16.1077

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 14. juli 2026.